

РЕШЕНИЕ

№ 27310

гр. София, 07.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 02.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2339** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 156 и следващите от /Данъчно-осигурителния процесуален кодекс/ ДОПК.

Образувано е по жалба на „МУЛТИБЛАСТ КИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], чрез адвокат Н. М. Б., в качеството на пълномощник, с искане за прогласяване нищожността на Ревизионен акт /РА/ №Р-22221723000584-091-001 от 06.10.2023 г., издаден от О. Й. Г. - орган, възложил ревизията, и Н. К. И. - ръководител на ревизията, жалбата срещу който, в частта с искане за обявяване на нищожността на РА, е отхвърлена с Решение № 1779/19.12.2023 г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" (ДД ОДОП) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП).

С протоколно определение от 21.11.2024 г. /л. 126/ съдебното производство по делото бе спряно до постановяване на Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. на ВАС, постановено по тълкувателно дело № 2/2024 г. и отново възобновено с определение от 21.11.2025 г. /л. 135/.

В жалбата се излагат съображения, че Ревизионен акт № Р - 22221723000584-092-001/06.10.2023г. е нищожен, поради липса на териториална компетентност на органа възложил ревизията и несъобразяване с целта на закона. В евентуалност навежда възражения, като твърди че същия е изготвен при съществени процесуални нарушения в хода на ревизията. На следващо място счита, че констатациите в същия са неправилни поради нарушение на материалния закон и постановени при непълнота на доказателствения материал. Излага твърдения, че Ревизионен акт № Р - 22221723000584-092-001/06.10.2023г. съставен на осн. чл.119, ал. 2 от ДОПК е нищожен поради

липса на териториална компетентност на органа възложил ревизията. Счита, че органа възложил ревизията не е измежду изчерпателно посочените лица в чл. 112 ал.2 т.2 от ДОПК. Развива тезата, че разпоредбата на чл.10, ал. 9 от закона за национална агенция по приходите е приложена при заобикаляне на чл. 122 ал.2 т.2 от ДОПК, в евентуалност в заповедта липсват мотиви които да обосновават необходимостта наложила приложението ѝ като извънреден способ за учредяването на правомощия за възлагане на ревизия.

В съдебното заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът – директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП се представлява от юрисконсулт А., която оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, Трето отделение, 60 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на РА №Р-22221723000584-091 - 001 от 06.10.2023 г. е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р- 22221723000584-020-001/08.02.2023 г., връчена по електронен път на 01.03.2023г., издадена от О. Й. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В../л.33-35/ С посочената заповед е възложено на Н. К. И., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията и М. А. А. - старши инспектор по приходите, извършването ревизия на „МУЛТИБЛАСТ КИ“ ЕООД за определяне на задължения за данък върху добавената стойност за периода 01.06.2022 г. -31.12.2022 г. ЗВР е връчена в срока по чл.109 от ДОПК на 01.03.2023 г. по реда на чл.30, ал.6 от ДОПК /л.35/.

Относно компетентността на лицата възложили и съответно извършили ревизията се установява следното:

О. Й. Г. е оправомощен с функциите на компетентен орган да издава ЗВР на основание на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01- 864/04.11.2022 г., издадена от Е. Н., на длъжност директор на ТД на НАП С. на основание Заповед №3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г., издадена от З. Г., на длъжност зам. изпълнителен директор на НАП.

З. Г. е оправомощена със Заповед № 3ЦУ-ОПР-22/22.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 8 и ал. 9 от ЗНАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. и Заповед №3-ЦУ-300 от 07.02.2023 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП. В изпълнение на това правомощие от З. Г. е издадена Заповед №3-ЦУ-300/07.02.2023 г., с която нарежда на служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № 3-ЦУ-1997/04.11.2022 г. да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложение към заповедта, за които компетентната териториална дирекция е ТД на НАП С.. Видно от приложението към заповедта за „МУЛТИБЛАСТ КИ“ ЕООД е наредено ревизионното производство да се извърши от екип на ТД на НАП В.. В цитираната по-горе Заповед №3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г., издадена от З. Г. изрично са посочени органите по приходите от ТД на НАП В., за които не се прилагат

правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, сред които са всички лица, участващи в процесното производство, както следва: О. Й. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган възложил ревизията и издател на РА, Н. К. И., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията и издател на РА и М. А. А. - старши инспектор по приходите, участник в ревизията.

Предвид установеното при издаване и връчване на ЗВР не е допуснат съществен порок, който засяга началото на ревизията.

Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221723000584-092- 002/29.05.2023 г., издадена също от О. Й. Г. е удължен срокът за извършване на ревизия до 30.06.2023 г. ЗИЗВР е връчена по електронен път на 10.06.2023г./л.36-38/

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221723000584-092-001/27.07.2023 г., /л.39-55/, връчен по електронен път на 31.07.2023 г. /л.56/. РД е издаден след определения за приключване срок, който е инструктивен и неспазването му не е съществено процесуално нарушение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221723000584-091-001 от 06.10.2023 г., издаден от О. Й. Г. - орган, възложил ревизията, и Н. К. И. - ръководител на ревизията. С РА са определени задължения за данък върху добавената стойност за всеки един от данъчните периоди от м. 01.06.2022 г. до м. 31.12.2022 г. в общ размер 265 959,40 лв. главница и 31 166.09 лв. лихва.

Процесния РА №Р-22221723000584-091-001 от 06.10.2023 г. /л.60-65/ е връчен на 09.10.2023 г., видно от удостоверение за извършено връчване по електронен път по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК, електронната препратка към съобщението за връчване на документи, изпратено на 09.10.2023 г. е активирано също на 09.10.2023 г./л.66/. Установено е, че на същия електронен адрес [/електронна поща/](#) са връчени и предхождащите актове, а именно ЗВР, ЗИЗВР и РД, ведно с всички приложения.

Всички актове - ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, са създадени като електронни документи и са подписани с квалифицирани електронни подписи от посочените като издатели лица.

При проверка за валидността се установява, че всички положени подписи са валидни съобразно изискванията на Регламент 910/2014 на Европейския парламент и на 2014 г. и на Съвета от 23 юни 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, а лицата, които са ги положили, притежават сертификати за валидност за периода на подписване на съответния документ/видно от доказателствата по делото и представените такива от ответника, вкл. на електронен носител /л.148-149 и 152/.

С жалба вх. №45506-1/26.10.2023 г. по регистъра на ТД на НАП В. и вх. №23-03-38/06.11.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., подадена от „МУЛТИБЛАСТ КИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адвокат Н. М. Б., /л.68-79/ е оспорен по административен ред изцяло Ревизионен акт №Р-22221723000584-091-001 от 06.10.2023 г., издаден от О. Й. Г. - орган, възложил ревизията и Н. К. И. - ръководител на ревизията. С РА №Р-22221723000584-091-001/06.10.2023 г., са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ в общ размер на 265 959,40 лв. и лихви за забава в общ размер на 31 166,09 лв., произтичащи от непризнато право на данъчен

кредит, като излага конкретни съображения.

В жалбата до решаващият орган са изложени твърдения, че актът е нищожен, неправилен и незаконосъобразен. Възражава се, че е издаден при липса на териториална компетентност на органа, възложил ревизията и в условията на евентуалност е издаден при съществени процесуални нарушения, допуснати в хода на ревизията. Допълва се, че е нарушен материалният закон и РА е постановен при непълнота на доказателствата. Развиват се доводи по съществуването на спора относно реалността на доставките, по които е отказано претендираното от него право на данъчен кредит. В заключение жалбоподателят моли за цялостна отмяна на акта и при установяване на непълнота на доказателствата иска преписката да бъде върната за издаване на нов акт със задължителни указания.

В хода на административното производство и в хода на съдебното производство, от представените доказателства, неоспорени от жалбоподателя, безспорно се установява, че обжалвания РА е връчен по електронен път на дружеството на 09.10.2023 г., от която дата започва да тече срокът за обжалване, който изтича на 23.10.2023 г. /присъствен ден/. Този срок е преклузивен и с изтичането му се погасява процесуалното право на страната да търси защита на своите интереси по пътя на оспорването на акта по административен ред. В конкретния случай жалбата е подадена на 25.10.2023 г. чрез куриер „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД.

При извършена проверка от решаващият орган, чрез системата за проследяване на пратки на куриера по приложената товарителница №714112249, се установява, че на 25.10.2023 г. в 14:23 часа пратката е предадена на куриер Г. А.. По-късно същия ден /в 17:42 часа/ е пристигнала в офис В.. На 26.10.2023 г. в 07:17 ч. е предадена на куриер Д. К., който по-късно в 10:18 часа я доставя до получателя ТД НА НАП В.. Жалбата е регистрирана с вх. №45506-1/26.10.2023 г. в деловодството на ТД на НАП В..

При условията на пълно и главно доказване жалбоподателят не е представил доказателства в обратния смисъл и не е оспорил приетите от административния орган и от съда доказателства.

Директорът на Дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП се е произнесъл по жалбата с Решение № 1779/19.12.2023 г., като е отхвърлил искането за обявяване на нищожност на РА №22221723000584- 091-001 от 06.10.2023 г. издаден от О. Й. Г. - орган, възложил ревизията и Н. К. И. - ръководител на ревизията. Посочено е, че Решението подлежи на оспорване чрез директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП пред Административен съд София-град в 14-дневен срок от връчване на решението.

С процесното решение е оставена без разглеждане жалба вх. №45506-1/26.10.2023 г. по регистъра на ТД на НАП В. и вх. №23-03-38/06.11.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., подадена от „МУЛТИБЛАСТ КИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], като недопустима и е прекратено производството по жалбата. В тази част е посочено, че решението подлежи на обжалване чрез директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП пред Административен съд София-град, в 7-дневен срок от връчването му.

Решението е връчено по електронен път на 20.12.2023 г., а жалбата до съда е депозирана на 03.01.2024 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА по арг. на чл.149, ал. 5 от АПК във вр. § 2 от ДР на ДОПК. Решението е връчено по електронен път на 20.12.2023 г., а жалбата до съда е депозирана на 03.01.2024 г., в преклузивния 14 дневен срок С жалбата са релевирани доводи за нищожност на РА, а според чл. 149, ал. 5 АПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Съдът намира, че е сезиран от надлежна страна срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което следва да се произнесе само относно изразената претенция за обявяване нищожността на ревизионния акт.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на настоящото производство е единствено заявеното от оспорващия искане за прогласяване нищожност на Ревизионен акт №Р-22221723000584-091-001 от 06.10.2023 г., издаден от О. Й. Г. - орган, възложил ревизията и Н. К. И. - ръководител на ревизията.

Проверката за нищожност, съгласно чл. 168, ал. 2 от АПК се извършва служебно от съда, дори когато няма искане за това от някоя от страните.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му, дори и да не са наведени доводи за неговата нищожност. За валидността на акта Съдът следи служебно и в тази връзка намира следното:

В теорията и практиката на административното правораздаване могат да се открият няколко основни критерии, по които следва да се прави разграничение между нищожни и незаконосъобразни административни актове. Нищожността на един административен акт е порок, който е толкова тежък, че прави абсолютно невъзможно saniрането му. Нищожността на административен акт е предпоставена от установените изисквания за валидност, които са свързани с формата и съдържанието му (арг. чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК), като: липса на съществени реквизити, пълна липса на мотиви. Нищожен е и акт, издаден от териториално, материално и процесуално некомпетентен административен орган.

Разглежданият Ревизионен акт №Р-22221723000584-091-001 от 06.10.2023 г. е издаден от органи по приходите в ТД на НАП В. и не страда от такива съществени пороци, които да го определят като нищожен. Същият съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1, т. 1-8 ДОПК, а именно името и длъжността на органа, който го издава, номера и датата на акта, данните на ревизираното лице, обхвата на ревизията, съдържа мотиви, разпоредителна част, с която се определят задълженията.

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, водещи до нищожност.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или

т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

От представените по делото доказателства за компетентност, безспорно се установява, че О. Й. Г. е оправомощен с функциите на компетентен орган да издава ЗВР на основание на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01- 864/04.11.2022 г., издадена от Е. Н., на длъжност директор на ТД на НАП С. на основание Заповед №3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г., издадена от З. Г., на длъжност зам. изпълнителен директор на НАП. З. Г. е оправомощена със Заповед № 3ЦУ-ОПР-22/22.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 8 и ал. 9 от ЗНАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. и Заповед №3-ЦУ-300 от 07.02.2023 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП. В изпълнение на това правомощие от З. Г. е издадена Заповед №3-ЦУ-300/07.02.2023 г., с която нарежда на служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № 3-ЦУ-1997/04.11.2022 г. да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложение към заповедта, за които компетентната териториална дирекция е ТД на НАП С.. От приложението към заповедта за „МУЛТИБЛАСТ КИ“ ЕООД е наредено ревизионното производство да се извърши от екип на ТД на НАП В.. Безспорно в цитираната по-горе Заповед №3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г., издадена от З. Г. изрично са посочени органите по приходите от ТД на НАП В., за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, сред които са всички лица, участващи в процесното производство, както следва: О. Й. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган възложил ревизията и издател на РА, Н. К. И., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията и издател на РА и М. А. А. - старши инспектор по приходите, участник в ревизията.

От изложеното се налага извода, че ЗВР, с която е образувано процесното ревизионно производство, е издадена от компетентен орган, съобразен с изискванията на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. ЗВР отговаря на изискванията на чл. 113, ал. 1 от ДОПК. ЗВР е издадена и връчена в срока по чл.109 от ДОПК на 01.03.2023 г. по реда на чл.30, ал.6 от ДОПК.

За да стигне до този извод, съда съобрази относимото Тълкувателно решение №3/26.06.2025 г. по тълкувателно дело №2 от 2024 г. по описа на ВАС, според което, ревизионният акт не е опорочен от обстоятелствата, че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията е участвал орган по приходите от друга териториална дирекция, щом ревизията е проведена в компетентната териториална дирекция, а възложилият е от кръга на тези по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК и е определен по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК от директора на компетентната дирекция.

РД съдържа подробни правни и фактически основания, както и опис на доказателствата към него, съответни на изискванията по чл. 117, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за срока на издаването и съдържанието му. РД, ведно с допълнителните документи, доказателства и приложения, е връчен на ревизираното лице. От значение за процесния случай е, че не

е възпрепятствано правото на защита на ревизираното лице и на възможността му да подаде писмено възражение срещу РД, което ревизираното лице не е сторило.

На следващо място, основание за обявяване на нищожност би било и установяването на обстоятелството, че оспореният административен акт е издаден въз основа на друг нищожен административен акт, тъй като в подобна хипотеза липсва валидно правно основание за издаването му. В настоящия случай обаче по делото не се установява оспореният акт да е обусловен от предходен административен акт, който да страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Не се твърди и не се доказва наличието на такъв акт, който да е послужил като правно основание за издаване на процесния, поради което и това основание за прогласяване на нищожност не е налице.

Нищожен би бил и административен акт, който не е издаден въз основа на закон или подзаконен нормативен акт, но с който се засягат права и законни интереси на неговите адресати, доколкото в подобна хипотеза липсва изискуемото от закона материалноправно основание за упражняване на властнически правомощия. В конкретния случай обаче процесният ревизионен акт е издаден на основание изрична законова разпоредба – чл.119, ал.2 от ДОПК. Следователно не е налице липса на нормативно основание за издаване на акта, поради което и това основание за прогласяване на нищожност не е налице.

На следващо място, като критерий за нищожност може да се приеме и нарушаването на установената в закона форма при издаването на административния акт, когато това нарушение е с такава степен на същественост, че да се приравнява на липса на акт, като например липса на волеизявление, липса на каквито и да е мотиви, устно волеизявление при изискуема от закона писмена форма и други сходни хипотези.

Атакуваният ревизионен акт, чиято неразделна част е ревизионния доклад /РД/, обективира както фактическите основания на органа по приходите във връзка с определените задължения за данъци на РЛ, така и правните основания за неговото издаване. Публичните вземания са конкретизирани в достатъчна степен на яснота по основание, размер и субект. В конкретния случай атакуваният ревизионен акт е издаден в предвидените от закона форма и съдържание по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, включително съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която са определени размерът и видът на установените задължения. Изпълнена е хипотезата на чл.120, ал.2 ДОПК, към РА е приложен и РД, който е неразделна част от него.

Спазен е срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5-годишния срок.

При тези данни не е налице нарушение на изискуемата форма и съдържание, което да обоснове извод за нищожност на оспорения акт.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели.

Ревизионният акт е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови

издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната и същите са валидни. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

Видно е от съдържащите се в делото справки – извлечения от информационната система, че лицата, подписали ЗВР, ЗИЗВР и РА с електронен подпис, са притежавали съответен сертификат, с валидност за периода на подписване на документа. От така представените преписи на хартиен носител и съответно на електронен носител се установява, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис на органа, възложил ревизията, както и че органите по приходите, извършили ревизията, са притежавали валиден квалифициран електронен подпис към датите на издаване на РД и РА.

От това се установява, че към датите на издаване на оспорения РА, заедно с приложените към него РД, ЗВР и ЗИЗВР, квалифицираните подписи са валидни и са издадени на органите по приходи, подписали електронните документи. Ето защо Съдът намира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са надлежно подписани.

От изложеното се налага извода, че ЗВР, с която е образувано процесното ревизионно производство, е издадена от компетентен орган, съобразен с изискванията на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. ЗВР отговаря на изискванията на чл. 113, ал. 1 от ДОПК. ЗВР е издадена и връчена в срока по чл.109 от ДОПК на 01.03.2023 г. по реда на чл.30, ал.6 от ДОПК.

Съобразявайки изложените мотиви, съдът намира, че не са налице законовите предпоставки за прогласяване на нищожността на Ревизионен акт №Р-22221723000584-091-001 от 06.10.2023 г., издаден от О. Й. Г. - орган, възложил ревизията и Н. К. И. - ръководител на ревизията, тъй като акта е постановен от компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма, спазени са процесуалноправните разпоредби при

издаването му, съобразен е с материалноправните норми и целта на закона и не е нищожен.

Съдът приема, че РА е валидно издаден и не са налице релевираните основания за нищожност, поради което жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото, на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, чийто размер, изчислен по правилата на чл.37 от ЗПП, вр. с чл.161, ал.1 от ДОПК съдът определя на 230 /двеста и тридесет/ евро.

По изложените съображения, Административен съд София- град, 60-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „МУЛТИБЛАСТ КИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], чрез адвокат Н. М. Б., в качеството на пълномощник, за прогласяване нищожността на Ревизионен акт /РА/ №Р-22221723000584-091-001 от 06.10.2023 г., издаден от О. Й. Г. - орган, възложил ревизията, и Н. К. И. - ръководител на ревизията, жалбата срещу който, в частта с искане за обявяване на нищожността на РА, е отхвърлена с Решение № 1779/19.12.2023 г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" (ДД ОДОП) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА „МУЛТИБЛАСТ КИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер 230 /двеста и тридесет/ евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

Съдия: